

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, declarat de către inculpatul

*Ibrian Pavel XXXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 28.09.2020 – 13.12.2021;

Instanța de apel: 05.01.2022 – 31.05.2022;

Instanța de recurs: 06.09.2022 – 07.12.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 decembrie 2021, *Ibrian Pavel XXXXXX* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 317 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin sentința nominalizată a părții neexecutate din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 decembrie 2016 (17 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu reducerea acestui termen cu 963 zile conform încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22.11.2019 (f.d. 34), cu includerea în termenul pedepsei principale a perioadelor de la 21.01.2014 ora 15:30 - 22.12.2014; 02.03.2015 ora 02 00 - 15.03.2016 și de la 17.12.2017 - 13.12.2021, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de minori pe un termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a exercita

transportarea persoanelor peste hotarele RM pe un termen de 5 ani), s-a stabilit lui Ibrian Pavel o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 18 (optsprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu reducerea acestui termen cu 963 zile, conform încheierii Judecătorei Soroca, sediul Central din 22.11.2019, precum și cu deducerea din termenul pedepsei principale a perioadelor în care inculpatul a fost privat de libertate în cauza 1-8/2016 (de la 21.01.2014 ora 15:30 - 22.12.2014; 02.03.2015 ora 02 00 - 15.03.2016) și a pedepsei executate (de la 17.12.2017 - 13.12.2021), cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de minori pe un termen de 5 ani și privarea de dreptul de a exercita transportarea persoanelor peste hotarele RM pe un termen de 5 ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Ibrian Pavel, începând cu 17 decembrie 2017 execută în cadrul P-9 Pruncul, o pedeapsă privativă de libertate pe un termen de 17 ani, în penitenciar de tip închis (începutul termenului 17.12.2017 – sfârșitul termenului 14.05.2030). Pedeapsa respectivă i-a fost stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni la 27.12.2016 pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal. La data de 15 septembrie 2020, aproximativ la ora 13:50, în timp ce angajații Secției Pază și Escortare ai penitenciarului menționat supra, îl escortau pe Ibrian Pavel, cu autospeciala escortei de model Mercedes cu n/î XXXXX, la Spitalul de Medicină Urgentă, care este amplasat în mun. Chișinău, str. Toma Ciorbă 1, ultimul acționând cu intenția directă de a evada din celula în care era deținut în autospeciala escortei de model Mercedes cu n/î XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și acceptând în mod conștient consecințele acestora, prin metodă necunoscută a descuiat ușa autospecială și a coborât jos, deplasându-se într-o direcție necunoscută.

Ulterior, acesta a fost observat de către angajații SPE ai penitenciarului în timp ce fugea pe str. Milano din mun. Chișinău și a fost reținut pe str. Calea Ieșilor 15, mun. Chișinău, fiind escortat la penitenciar.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, adică *evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare*.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia a declarat apel *avocatul Rogoian Liubovi în numele inculpatului Ibrian Pavel și inculpatul*, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei sentințe de achitare și încetarea procesului penal pe motiv că nu a comis această infracțiune.

În motivarea apelului partea apărării a indicat că, la data de 15.09.2020 inculpatul se afla în Penitenciarul Pruncul unde execută pedeapsa pentru infracțiunea comisă anterior. În ziua dată între el și alt deținut - Maxim Ceameavschii s-a creat un conflict în urma caruia ultimul l-a bătut foarte tare provocându-i dureri insuportabile. A suferit

lovituri serioase și avea dureri de cap foarte puternice. Din acest motiv a apelat la ajutorul colaboratorilor Penitenciarului 9 Pruncul, mun. Chișinău. Administrația a luat decizia de a-l transfera la Spitalul de Urgență care se afla pe str. Toma Ciorba 1, mun. Chișinău. Înainte să fie condus la automobil din Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău a fost perchezitionat și asupra sa nu a fost găsit nimic. A fost plasat într-un autovehicol cu celulă instalată în interior, ușa căreia nu a fost închisă ci doar ușa autovehicolului. În celulă se afla doar el singur. Colaboratorii Penitenciarului - 9 Pruncul, mun. Chișinău nu se aflau cu el în celulă erau în cabina autovehicolului menționat mai sus. Ușa metalică a celulei din autovehicol nu a fost închisă cu cheie. Unica ușă închisă cu cheie a fost cea al autovehicolului.

După o perioadă, în decursul deplasării autovehiculului a simțit că acesta s-a lovit cu roata de bordură. Autovehicolul s-a oprit și s-a auzit sunetul de la ușa în urma căruia ușa s-a deschis și a înțeles că a ajuns la destinație și că trebuie să iasă. Ușa celulei a fost deschisă, s-a apropiat de ușa autovehicolului a împins-o cu mâna și aceasta s-a deschis, iar el a coborât. Ieșind din mașină a considerat că, colaboratorii penitenciarului la fel se aflau afară și așteptau să iașă ca să-i fie puse cartușele. Autovehicolul din care a ieșit s-a pornit imediat, iar el a rămas pe loc. A rămas șocat de la faptul că autovehicolul cu care se deplasa a plecat și nu înțelegea de ce a fost lăsat în drum iar acesta a plecat. A fost șocat de ce i s-a întâmplat.

La moment avea dureri de cap foarte puternice și nu înțelegea de ce i s-a întâmplat așa și ce trebuie să facă în continuare. Pe drum se deplasau multe autovehicole, din acest motiv s-a deplasat din acel loc la bordura unde a așteptat aproximativ 15-20 minute. A decis să se întoarcă înapoi la Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău. A mers prin ogrăzi ca să scurteze traseul. Avea dureri de cap insuportabile și îi era sete. A intrat într-un bar unde a cerut niște apă, iar după 5-10 minute a continuat să se deplaseze către penitenciar. Avea impresia că a trecut aproximativ o oră și că este căutat, din acest motiv a ieșit la drum și a continuat deplasarea ca să poată fi găsit ușor de către colaboratorii penitenciarului.

Mergând pe drum a depistat autovehicolul Penitenciarului nr. 9 Pruncul cu care s-a deplasat inițial la Spitalul de Urgență. Acesta s-a oprit și a fost perchezitionat din nou ca să nu aibă obiecte străine ascunse în hainele sale. A fost plasat în autovehicol și deplasat înapoi la Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău. Iarăși a fost perchezitionat și i s-a spus să meargă în camera pentru întâlniri unde se afla doar el singur. Pe masă se afla o foarfecă pe care a luat-o în mână. În același timp s-a deschis ușa și i s-a spus să iasă imediat. Mecanic a pus foarfeca în buzunar și a ieșit. Astfel, a afirmat că nu a dorit să fugă, cele relatate fiind corespunzătoare adevărului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, reieșind din probele administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a remarcat că inculpatul Ibrian Pavel nu se afla în locul unde acesta afirma că ar fi coborât din greșeală din autospecială, dar se deplasa pe o altă stradă decât cea pe care s-a deplasat autospeciala penitenciarului pentru a-l transporta la spital. Mai mult, prin declarațiile martorului Movilă Cristian se relevă că în momentul în care inculpatul a sesizat că este văzut de către reprezentanții serviciului escortă a luat-o la fugă spre blocurile de pe str. Milano, mun. Chișinău.

Aceste informații, combat argumentul inculpatului precum că el ar fi coborât din autospeciala serviciului escortă accidental, fără a avea intenția de a evada din aceasta. Aceleași informații denotă că afirmația inculpatului precum că el nu ar fi avut intenția de a evada și ar fi așteptat serviciul escortă, este neobiectivă, or, martorul a indicat expres că în momentul în care a sesizat că este observat, Ibrian Pavel a început să alerge spre blocuri. În viziunea instanței, o astfel de conduită denotă că ultimul avea intenția de a se ascunde de reprezentanții serviciului penitenciar și implicit, că acesta a părăsit autospeciala în scopul evadării din aceasta pentru a se eschiva de la executarea pedepsei ce i-a fost stabilită.

Prin urmare, instanța de apel luând în calcul conduita realizată de inculpat după părăsirea de către acesta a habitaculului autospecială (părăsirea locului unde a coborât din autospecială, deplasarea spre o altă stradă decât cea pe care se deplasa autospeciala, încercarea de a fugi în momentul în care a sesizat că este observat de către serviciul escortă), a conchis că unica explicație plauzibilă a acțiunilor acestuia este faptul că ultimul a acționat cu intenția directă de a evada din locul de detenție.

În concluzie, instanța de judecată a reținut că informațiile relevate prin declarațiile martorilor audiați pe caz, dar și probele materiale administrate de partea acuzării demonstrează cu certitudine că Ibrian Pavel prin acțiunea sa comisă la 15.09.2020, exprimată prin părăsirea celulei din cadrul autospecială de model Mercedes cu n/î EBP 584, urmată de părăsirea habitaculului autospecială respective, și deplasarea sa, din locul în care a părăsit autospeciala serviciului escortă, pe strada Milano din mun. Chișinău, urmată de încercarea de a fugi la vederea reprezentanților serviciului penitenciar, a realizat latura obiectivă a infracțiunii stabilite de art. 317 alin. (1) Cod penal – evadarea dintr-un loc de detenție.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *inculpatul Ibrian Pavel*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, afirmând că nu a avut intenția de a evada, formulând aceeași versiune reprodușă în cererea de apel.

4.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art.427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis.

Lecturând textul recursului declarat, se reține că recurentul nu a invocat nici un temei de drept din rândul celor prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și contrar normei citate supra nu a indicat în ce constă problema de drept și care sânt argumentele în susținerea pretențiilor sale referitor la ilegalitatea hotărârii contestate.

Conținutul recursului se rezumă doar la explicațiile oferite de inculpat în sensul dezvinovățirii acestuia în comiterea faptei incriminate prin rechizitoriu.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpatul Ibrian Pavel nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă de conținut.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, de către inculpatul *Ibrian Pavel XXXXXX*, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **26 ianuarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana